בע"ה ד' בסיוון תשע"ו
10/06/2016
גליון מס' 2951

עלים
עלון קביוץ סעד

פרשת נשא – שבועות

" ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקודש עלהם בכתף ישאו" (ז'/ט').

שונה היתה עבודת בני קהת עליהם הוטל תפקיד נשיאת קודשי המשכן ומשום קדושת כלים אלה לא ניתנו להם כלי עבודה ותחבורה, אלא הודגש לגביהם - "בכתף ישאו".

בכל משימה ומשימה קיימים שני צדדים: צד מיכשורי וצד ערכי. היחס ביניהם הוא כיחס שבין אמצעים לבין תכלית. כלים ומכשירים יכולים אמנם להיות יעילים ולשמש כאמצעי עזר, אך לתכלית יכול האדם להגיע רק במישרין ורק מתוך עצמו.

בעבודת המשכן משאם של 'קודשי המשכן' המסמלים את התכלית ומיוצגים על ידי הכלים המוצבים בתוך המשכן כגון: הארון והמנורה - איננו מותנה בעגלות ובבהמות משא, אלא כאמור "בכתף ישאו".
האדם נושא את חובותיו ומגשים את ערכיו - רק על כתפיו.

(מתוך "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע"- ישעיהו לייבוביץ')

פרשת שבוע – רון אבנית

שבת פרשת נשא		ימי החול	
הדלקת נרות	19:26	זמן תפילין /טלית	04:36←04:36
מנחה 14:00	19:35	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה 13:30	17:40	סוף זמן ק"ש	09:09←09:09
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:10	מנחה שיעור וערבית	19:35
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:48←19:46
צאת השבת	20:23	ערבית	20:10

שבת שלום

אחות תורנית בשבת ובשבועות: הילרי יום טוב

פרשת נשא

פרשת נשא היא הפרשה בעלת מספר הפסוקים הרב ביותר בתורה, והיא עוסקת בשלל נושאים הקשורים לקדושת המשכן ולשבט לוי העובדים בו. אחד מהנושאים המתבררים בפרשתנו, הוא עניינו של הנזיר. אדם מישראל רשאי לקבל על עצמו נדר נזירות, ובכך לאסור על עצמו לשתות יין ושכר, להסתפר, ולהיטמא למתים.

כידוע, חז"ל הסבירו את המיקום של פרשת נזיר בתורה מיד לאחר פרשת סוטה בכך שמצאו קשר סיבתי בין שני העניינים הללו:

"דתניא רבי אומר: למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה? לומר לך שכל הרואה סוטה בקלקולה - יזיר עצמו מן היין." (סוטה ב', ע"א).

מדברי הגמרא הללו, היה ניתן להסיק שהנזירות היא רק פתרון מאולץ לבעיות. מי שנתקל בפריצת גדרי הצניעות, נדרש להשתמש בנזירות כגדר שתמנע את המשך הנפילות והכישלונות. מאידך, יש מקורות בחז"ל שמפארים מאוד את מעמדו של הנזיר. כך למשל המדרש בבמדבר רבה:

" בא וראה שכל מי שמקדש את עצמו מלמטה - מקדישין אותו מלמעלה. זה- לפי שמזיר את עצמו מן היין ונוהג צער בעצמו שלא יגלח ראשו כדי לשמור עצמו מן העבירה, אמר הקב"ה הרי הוא חשוב לפני ככהן גדול ..." (פרשה י', י"א)

דברי חז"ל במקומות אלה ובעוד רבים אחרים, בעד ונגד הנזירות, באים לידי ביטוי במחלוקת תנאים מפורשת במספר מקומות בש"ס. כך למשל בגמרא במסכת תענית:

" דתניא רבי אלעזר הקפר ברבי אומר: מה תלמוד לומר וכפר עליו מאשר חטא על הנפש? וכי באיזה נפש חטא זה? אלא שציער עצמו מן היין. ... רבי אלעזר אומר: נקרא קדוש ..." (תענית י"א, א)

במהלך דורות ישראל, ניסו פרשנים רבים להסביר את הדואליות הזו ביחסם של חכמינו אל הנזירות, במיוחד לאור הפער הגדול בין ההכרזה שנזיר נקרא "חוטא" לבין ההכרזה שהוא נקרא "קדוש".

נראה שאחד הכיוונים הפשוטים לביאור העניין, מבקש להסיט את מוקד ההתעניינות מפרטי המעשים, אל הגישה והכוונה העומדות מאחריהם. ניתן לטעון שהנזירות היא אחד מהכלים שניתנו לאדם מישראל, כדי לסייע לו להתקדם בעבודת ה'. ככל כלי המצוי בידי האדם, גם לגבי כלי זה, לא ניתן לקבוע האם הוא חיובי או שלילי מבלי לבדוק את המניעים שהביאו את האדם להשתמש בו. הפטיש מוכר לנו ככלי עבודה ביתי נפוץ. ברור לכל, שלא נוכל להכריע האם הפטיש כשלעצמו הוא טוב או רע. אם נוטל אדם את פטישו על מנת לתקן, לשפץ או לייפות את קירות ביתו, הרי שהפטיש הוא מצויין. אם יטול אותו האדם כדי לשבר ולהרוס או כדי להכות את חברו, חלילה, הרי הוא כלי משחית ומחבל. אולי כך הדבר גם לגבי הנזירות. העולם הזה ניתן לנו כדי שנתפקד בו וכדי שנהנה מכל השפע שהקב"ה ברא בעולמו עבורנו. במובן זה, מי שמצער את עצמו ונמנע מליהנות מהעולם, הרי הוא חוטא. יחד עם זאת, יש מצבים שבהם דווקא ההחלטה לדחות את הסיפוקים ולהימנע מהנאה סוחפת ממנעמי העולם, יכולה להביא את האדם ליישוב הדעת ולקירבת א-לוקים, עד כדי שהנוקט בה נקרא קדוש.

עקרון דומה לזה מצאנו בדברי ריש לקיש בגמרא במסכת נדרים. ריש לקיש מגדיר באופן דומה להסברנו, את תפקידה של השמש בעולם הבא:

"אין גיהנם לעולם הבא אלא הקדוש ברוך הוא מוציא חמה מנרתיקה צדיקים מתרפאין בה ורשעים נידונין בה..."

כמו בעולם שלנו שתפקידו לאפשר לנו לפעול ולעשות, כך גם בעולם הבא, שבא כדי לתגמל אותנו על מעשינו. העקרון נשמר בכל מקרה. הקב"ה נתן בידינו אמצעים ומכשירים שונים ומגוונים. משימתנו הראשית, היא לגייס את כל המכשירים והכלים האלה לעשיית טוב, הבאה מכוונות טובות, ובכך להפוך אותם לחלק מהטוב שבעולם. אם כך נתמיד לנהוג, נזכה בעז"ה שגם כשיגיע זמן מתן השכר, נוכל ליהנות מצددי הטוב שבשמש ובשאר הכוחות שייצר הקב"ה בעולם כאותם צדיקים המתרפאין מהחמה שהקב"ה מוציא מנרתיקה.

תומר כראני

קיבוץ סעד אבל על פטירתה של חברתנו

סבינה קאופמן ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

חודש סיוון

אלה אזכרה..

י"א בסיוון – יום פטירתה של פרידה אייזנשטט ז"ל - אמם של לאה גיטמן ואיציק ברזלי	(תשמ"ו)
י"ב בסיוון - יום פטירתו של חברנו יעקב גיטמן ז"ל	(תשכ"ו)
י"ג בסיוון - יום פטירתו של בננו רז גולן ז"ל	(תשמ"ט)
י"ג בסיוון - יום פטירתה של גיזלה קסט ז"ל אמו של ישראל קסט	(תשמ"ט)
כ"ג בסיוון- יום פטירתו של חברנו אלי לוי ז"ל	(תשל"א)
כ"ד בסיוון – יום פטירתו של חברנו עזרא שטיינמץ ז"ל	(תשס"ה)
כ"ט בסיוון- יום פטירתו של חברנו אברהם (אייבי) כהן ז"ל	(תשס"ו)

הספד לסבינה קאופמן ז"ל שנשאה תרצה אורן בשם הקבוצה

סבינה יקרה וחייכנית,

בשבילי את אימא של יצחק שאתו גדלתי יחד, ושל זאב שהיה בבית הכולל הסמוך.

את אימא סבינה, שנולדה בברלין שבגרמניה, ערש התרבות והאמנות. כמה אהבת תרבות ואמנות, סרטים, הצגות וספרים. לימים כאשר השתתפת בנשף הפורים השקעת בהופעתך, ניכרה הנאתך מהיותך שחקנית על במת נשף הפורים ולו לערב אחד בשנה.

ידם הארוכה של הנאצים לא הצליחה לגעת בך. היית מלאת תושייה וסייעת אף להורייך להסתתר מפני הנאצים. זכורות לי כילדה חליפות יפהפיות גרמניות בהן את, אימא סבינה, מלבישה את שני בנייך בבגדי שבת שונים מכל הבגדים הקיבוציים שלנו. חליפות יפהפיות מותאמות כפתור ופרח עם כיפות מיוחדות עליהם תפרת רכבות ומכוניות.

סבינה, כמה כישרון היה בידייך וכמה אופטימיות הייתה בעינייך. כמה הכרת הטוב הייתה בך, תמיד היית אסירת תודה על הטוב שעשה עמך בורא עולם. כמו שכתוב בתהילים ל"ד:

"דָּרַשְׁתִּי אֶת ה' וְעָנָנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי."

הגעת לסעד כארוסתו של נתן, נכנסת לחדר עם חנצ'ה ולמדת לאט, לאט לדבר ולספר בעברית את סיפורי חייך שכה אהבת לספר.

בסעד הצלחת להביא לידי ביטוי את כשרונך הרב ביצירה. אני זוכרת את שטיח הרצפה ליד המיטה בגן. כל אימא נדרשה להכין רקמה או אפליקציה על סמרטוט רצפה תחום במסגרת צבעונית. הכנת שטיח עם פרה ורפתן, חינוך מגיל צעיר לאהבת בעלי החיים. וסייעת לאימהות נוספות בהכנת השטיח. כעבור שנים כאשר נחנך חדר ישיבות בקומת הקרקע של חדר האוכל, קישטת אותו בארבע תמונות של עונות השנה מעשה ידייך. ידי הזהב סייעו לך גם בעבודתך במחסן הבגדים ולעת זקנה בעבודתך בכרכייה התפרסמה דייקנותך.

אהבת מאוד את ילדי הקיבוץ כולם. כאשר הגיעו ילדי הגן לביקור בכרכייה ציירת בזריזות ציור אישי לכל אחד מהם והענקת אושר ושמחה בחיוך ענק עם עיני התכלת הטובות והנבונות.

בשנים האחרונות, על אף שהתקשורת בינינו הפכה קשה יותר ויותר,

זיכית אותנו בחיוכים, עמדתי בשבוע שעבר מולך, הסתכלתי בעינייך, הבטת בעיני וחייכת את חיוכך המתוק. כך אזכור אותך.

משפחה יקרה, המשיכו את דרכה של אימא, סבתא, במסורת, בתרבות ובאמנות הקרובים כל כך גם ללבותיכם שלכם.

ואת סבינה, נוחי בשלום באדמת קיבוצך - קיבוצנו שכל כך אהבת, ליד אהובך נתן.

יהי זכרך ברוך!

השבוע שחל –

בערב שבת – הלכה לעולמה חברתנו סבינה קאופמן (לבית גוטר) ז"ל וביום ראשון ליווינו אותה למנוחת עולמים. סבינה שהגיעה לסעד כארוסתו של נתן ז"ל היתה ניצולת שואה שלא הכירה את הארץ, לא הבינה את שפתה ובוודאי לא את הליכות הקיבוץ המוזרות. למרות הקשיים והמגבלות, היא השתלבה במהירות בכל המישורים והיתה כשאר החברים ..בתוספת כישורים מיוחדים ומאור פנים. יהי זכרה ברוך!

בשבת – עסקנו בענייניה של ירושלים לרגל יום חגה הנקשרים לפרשת במדבר. בשיעורו של הרב דוד על פרשת השבוע, סימנו את נקודת המפנה שהובילה לבניינה של ירושלים ובניין בית המקדש. מדובר דווקא בנקודת השפל בה נענש העם במגיפה קשה כתוצאה מחטאו של דוד המלך שפקד את העם כראות עיניו ולא על פי הכללים המדוקדקים שחוזרים ומודגשים בפרשת במדבר. מלאך ה' מכה בעם מדן ועד באר שבע, מפיל שבעים אלף חללים ויוצא להפוגה בדיוק בפתח הגורן של ארונה היבוסי אשר בירושלים. דוד שכבר הפנים את חטאו קודם המגיפה ואף התוודה עליו, רואה את המלאך המכה מרפה ממלאכתו, מבין את גודל השעה ומסיק מיד את המסקנות. על פי עצתו של גד הנביא, הוא קונה מארונה בכסף מלא את השטח והבקר, מקים מזבח, מעלה עולות ושלמים ובכך עוצר באופן מוחלט את המגיפה. ובכן, באותו אירוע מכונן שהחל בנקודת שפל, קונה דוד באופן מלא וחוקי את הר הבית ומגלה לראשונה את המקום עליו יבנה שלמה בנו את בית המקדש, מאוחר יותר. מצינו שגם במקרה זה מתנהל דפוס הגורל ההיסטורי של עם ישראל –משעבוד לגאולה, מחורבן לבניין וממשבר לצמיחה.

בשיעורו של הרב ארי אחה"צ, למדנו מפרשת במדבר על מעלתה של ירושלים. קדושתה של ירושלים הולכת ומתעצמת ככל שמתקרבים לבית הבחירה שבליבה, בהתאמה מלאה למחנה בני ישראל במדבר שהקיף את מחנה הלוויים וקדושתו הלכה וגברה לכיוון המשכן שבמרכזו. מ'ספר החינוך' למדנו רעיון מקורי המסביר מדוע "מעשר שני" ו"מעשר בהמה" נאכלים דווקא בשטחה של ירושלים. מדובר באקט חינוכי המחייב את החקלאים השקועים בעולם החומר ופזורים בכל רחבי הארץ, להפריש לעצמם ולבניהם סוג של 'קרן השתלמות' ו'דמי הבראה' שחוברו להם יחדיו. אלא מאי? את הקרן ניתן לממש רק בעיר החכמה, התורה והרוח - והיא ירושלים. הקב"ה סובב את העניינים וגרם לכך שבאמצעות מצוות המעשר המותר לאכילה רק "..לפני ה'.. במקום אשר יבחר לשכן שמו שם.." (דברים י"ד, כ"ג), תצא תורה מציון ותהדהד בכל רחבי הארץ.

ביום ראשון, יום ירושלים – בשעה שתיים.., שתיים ושלושים, יצא חברנו יצחק שהם לכיוון גבעת התחמושת ופגש שם את יתר חבריו לנשק לוחמי גדוד המילואים 66 של חטיבת הצנחנים, אשר נלחמו כתף אל כתף בקרב המפורסם. בטקס הלא פורמאלי, אותו מקיימים הלוחמים מידי שנה, הם מזכירים את ל"ו הלוחמים שנפלו אז בקרב, יחד עם שאר חללי הגדוד שמניינם הכולל הוא 66. בטקס השנה, הניח יצחק על האנדרטה את זר חטיבת המילואים 55 של הצנחנים, שהיתה אז בפיקודו של מוטה גור ונטלה את החלק המרכזי בלחימה על ירושלים.

בערב, ארחנו את עומר בן רובי – עורך ומגיש חדשות, מוזיקה ותכניות בגלי צה"ל לערב מהנה לכבודה של ירושלים. עומר ערך לנו מסע מוזיקלי לאורך הדורות ונע הלוך ושוב על ציר הזמן שבין ימי מלכות דוד ושלמה ובמרכזם מגילת שיר השירים ומזמורי תהילים, דרך הפייטנים והמשוררים שחיו ופעלו בה לאורך הדורות ועד לזמרים העכשוויים שבמאה ה 21. ובכן חברים, הפוך בזמר העברי והפוך בו, ובכל מקום תמצא את טביעות האצבע שהותירו אחריהם מלכינו הקדמונים וגדולי הפייטנים. וכפי שאמר אחד מהם שהיה החכם מכל אדם, גם בשירה העברית העכשווית: "אין חדש תחת השמש..".

יורם קימלמן

על "מעברת סעד תקומה" – לזכרו של ג'ינג'י

מאת: ישראל זיסק – בוגר חברת הנוער בסעד

השבוע ימלאו שנתיים לפטירתו של זאב רויך ז"ל, הלא הוא הוא ג'ינג'י, כפי שכונה על ידי כולם. מאמרי מוקדש הפעם למעברת סעד-תקומה אשר ג'ינג'י בהיותו בן 21, שימש כמדריך חברתי במעברה.

הקדמה:

לאחר הקמת המדינה ועם בוא גלי העלייה ההמונית מכל התפוצות, הוקמו מעברות ברחבי הארץ. היו אלה מחנות מגורים זמניים שניבנו בחיפזון לעולים חדשים עם עלייתם ארצה. עד לסידורם במגורי קבע התגוררו המוני העולים באוהלים, בדונים, פחונים ובצריפונים. הטיפול במעברות היה בידי הממשלה והסוכנות היהודית.

העלייה לארץ:

בחג הפסח תשי"א, 1951, עלו ארצה עשרות משפחות מאזור הכפר 'גרזנגל' שבכורדיסטן העירקית. גרזנגל בכורדית: "גבעת הפעמון", על שום הפעמון שבצווארו של האייל. הם טסו מבגדד בירת עירק ונחתו בנמל תעופה לוד. משם הועברו ל"שער עלייה" שבחיפה וקבוצה שניה ל"מחנה עלייה" שבעתלית.

לשאלת נציגי הסוכנות למקצועם, העולים השיבו על היותם פלאחים עובדי אדמה ובעלי רקע חקלאי. לאחר כשבועיים בחיפה ובעתלית הם נשלחו למעברה באזור מושב תקומה שבנגב המערבי.

הקמת המעברה:

העולים הובלו על גבי משאיות והגיעו למקום המיועד באישון לילה. המעברה שתושביה היו עולים מכורדיסטאן הוקמה דרומית למושב תקומה, מעבר לכביש, על הגבעה שכיום חוות "יזרעם".

שמה הרשמי של המעברה היה: "מעברת סעד-תקומה", אך כולם קראו לה בקיצור: "מעברת תקומה". הרעיון היה שבבוא היום יוקם שם מושב חקלאי עבורם.

במעברה גרו כעשרים משפחות וכחמישים ילדים. אסתר מקבוץ סעד טיפלה בילדים. למרות ניסיונותיי הרבים לא הצלחתי לברר מי זאת אסתר? מנהיגי המעברה היו הרב יצחק מנחם ויצחק לוי ז"ל. מספר דוד לוי בנו של יצחק, אשר היה נער בן 16: "כשהגענו בשנת 51 לאזור תקומה, הורידו אותנו ממשאיות. הגענו בלילה, בחושך, למקום שומם. אחד לא ראה את השני. לא ידענו איפה אנו נמצאים. אנשים היו תמימים. לא ידעו את שפת העברית. דיברנו עם הידיים. כולם היו מיואשים. לא היה להם כסף. אנשים היו רעבים. לא היה חלב. תקופת הצנע בארץ. חיים היו קשים."

עם הקמת המעברה נשלח זאב רויך (ג'ינג'י) מקבוץ סעד, על ידי אברהמי רוזנמן ז"ל שהיה ראש המועצה האזורית הראשון של המועצה האזורית עזתה", לשמש שם כמדריך חברתי.

מספרת ציפורה (צ'פי) אלמנתו: "ג'ינג'י ניהל את המעברה והוא היה המנהל הכי צעיר בארץ. הוא דאג לאווירה טובה, שקטה, שלווה, שלום וסדר. נתן יחס חם ואוהב. כולם אהבו אותו".

מספר דוד לוי: "פתאום הגיע בחור צעיר, כולו מרץ. הלך לכל אחד. היה מעודד אותנו, במיוחד את הזקנים.

כולם קראו לו ג'ינג'י, מלבד אדם אחד בשם: משה שבתאי אשר קרא לג'ינג'י: שרשרת. שאלו את משה מדוע שרשרת? והוא השיב שבכורדית שרשרת פירושו: ג'ינג'י"...

מבנה המעברה:

עשרים אוהלים ששימשו למגורי המשפחות. השירותים היו ממוקמים בחוץ. לא היה חשמל ומים. במרכז המעברה היה ברז אחד בלבד בקוטר 3/4 צול. המים סופקו ממושב תקומה השכן. מלבד האוהלים היו כמה צריפים ופחונים בודדים. צריף אחד שימש כבית כנסת שבו היו שני ספרי תורה אשר הובאו מעירק. באחד מן הימים היה ניסיון לגנוב את אחד הספרים על ידי ערבי מעזה. צריף אחד שימש לגן ובית ספר בו למדו יחד כולם – בעיקר עברית, צריף אחד שימש לצרכנייה למכירת מוצרים בסיסיים שאותה ניהלו אהרן ועוזרו רחמים וצריף נוסף שימש כמחסן נשק בניהולו של דבל'ה נוימן רכז הביטחון מתקומה.

תעסוקה:

אנשי המעברה עבדו בסלילת כבישים ותעלות מים באזור סעד, בארי ודורות. העולים נלקחו מידי בוקר במשאית לעבוד בסלילת כבישים וחזרו לביתם בשעות הערב. כמו כן הם עבדו במטע בסעד.

פירוק המעברה:

הרעיון הראשוני של המעברה היה הקמת ישוב חקלאי והוא לא יצא אל הפועל בגלל המרחק והבדידות שחשו התושבים. מעברת סעד-תקומה התפרקה לאחר שמונה חודשים, בעונת החורף תשי"ב, ראשית שנת 52. לאחר הפירוק העולים התפזרו ברחבי הארץ. קבוצה של כמה משפחות הגיעו לקריית מלאכי וכעבור זמן קצר היו ממייסדי מושב רווחה שבמועצה האזורית שפיר. משפחות אחרות התפזרו לחבל "התענכים" שבצפון, למושב מנוחה, לירושלים ולמקומות אחרים. שני ספרי התורה אשר היו בבית הכנסת במעברה נמצאים כיום בבית הכנסת של הרב יצחק מנחם זצ"ל בירושלים. במקום שהייתה המעברה הוקמה בשנת תשי"ד 1954 חוות "יזרעם", שתוצרתה כיום גידול מינים שונים של בצלים ופקעות. יאה וראוי להציב שלט בכניסה לחווה אשר יספר על מעברת סעד-תקומה.

קראו לזה מעברה

מלים: דן אלמגור.

לחן: מרטין מוסקוביץ' ז"ל.

"הוא עוד זוכר כאילו רק אתמול
שורת האוהלים, השלוליות בחול.
הגשם הצולב, הרוח הקרה,
קראו לזה מעברה.

נדמה שזה היה אתמול,
אך כל זה באמת קרה.
נדמה שהוא שכח הכול,
אך הוא זוכר אותך היטב- מעברה".

ברצוני להודות ל: ציפורה רויך ולבנה מושקו רום. לדב נוימן ממושב תקומה, לדוד לוי, יעקב מנחם, אברהם רחמים, משה יוסף, חביב ושרה לוי.

חג שבועות שחל במוצאי שבת

השנה נחגוג את חג השבועות מיד עם צאתה של שבת. לכן ראיתי לנכון להאיר על כמה הלכות אקטואליות במציאות לא שכיחה זו.

1. אין לערוך הכנות משבת לחג (ערוב תבשילין עושים רק כאשר החג קודם לשבת), לכן:
   א. אין להכין בשבת אוכל לסעודת החג.
   ב. אין להניח על הפלטה מאכלים לסעודת החג.
   ג. אפילו הוצאת אוכל מהמקפיא בשבת על מנת להפשיר את האוכל לסעודת החג – אסורה (עצה טובה: העבירו את האוכל מהמקפיא למקרר כבר ביום שישי).
   ד. את שולחן החג אין לערוך לפני צאת השבת.
   ה. הדלקת נרות חג תעשה רק לאחר צאת השבת.
2. את ההכנות לחג ניתן להתחיל בשעה 20:23 לאחר אמירת '**ברוך המבדיל בין קודש לקודש**' (שו"ע או"ח סימן רצט, משנה ברורה ס"ק לו). תפילת ערבית תתקיים בשעה 20:30 כדי לאפשר להתחיל ולחמם אוכל ולהגיע לתפילת החג.
3. ראוי להתפלל מנחה גדולה בשבת זו ולהקדים את זמן סעודה שלישית לפני 16:50. מי שלא הספיק לאכול סעודה שלישית עד זמן זה יאכל רק מעט לחם כדי שיוכל לכבד את החג באכילה ושתיה (רמ"א או"ח סימן תקכט, א).
4. על מנת שנוכל להדליק נרות או לבשל בליל החג יש להשאיר אש כבר מיום שישי. רצוי להשתמש בנר של 36-48 שעות (ולא בנרות הרגילים).
5. את נרות החג אין להדביק לפמוטות אפילו בחג. ניתן להשתמש בנרונים או להכין נרות חג כבר ביום שישי.
6. בתפילת ליל חג השבועות מבדילים ע"י אמירת 'ותודיענו'. מי ששכח לומר 'ותודיענו' אינו חוזר, אלא יסתפק בהבדלה שיעשה בקידוש בתחילת הסעודה (ביאור הלכה סימן רצד, ד"ה 'ואם טעה').
7. הקידוש בליל החג כולל גם הבדלה של צאת שבת בסימן **יקנה"ז** (יין=בורא פרי הגפן, קידוש, נר=בורא מאורי האש, הבדלה, זמן=שהחיינו) כמופיע במחזורי התפילה ובסידורים. זהו נוסח שאינו נאמר תדיר, לכן מומלץ לומר את הקידוש וההבדלה מתוך הכתב על מנת שלא לטעות.
8. אין להדליק נר הבדלה רגיל (אבוקה) בליל החג מכיוון שאי אפשר לכבותו ביום טוב. את ברכת 'בורא מאורי האש' נברך על נרות החג או על האש שהדלקנו ביום שישי. כדי ליצור אבוקה אפשר לחבר גפרור לנר לפני הברכה ולהניח אותו שיכבה מעצמו. ניתן גם לברך על נרות החג ללא יצירת אבוקה (שמירת שבת כהלכתה חלק ב, פרק סב סעיף יח).
9. בכל מוצ"ש מברכים על הבשמים על מנת להשיב את הדעת עם עזיבתה של הנשמה היתרה. בהבדלה זו שנאמרת בליל החג, בתחילת הסעודה, **לא נהגו לברך על הבשמים** מכיוון שמאכלי החג המיוחדים מיישבים הדעת (תוספות על מסכת ביצה דף לג ע"ב).
10. הדלקת אש ע"י העברה מותרת ביו"ט רק להדלקה שיש בה צורך (בישול, חימום, אור). הנוהגים להדליק נר נשמה ביום אמירת 'יזכור' לע"נ קרוביהם, לא ידליקו את נר הנשמה במוצ"ש אלא ידליקו נר של 48 שעות כבר ביום שישי (שו"ע או"ח סימן תקיד, ה ובביאור הלכה ד"ה 'נר של בטלה').
11. מנהג ישראל לעסוק בליל החג בדברי תורה כל הלילה ולעמוד ולהתפלל תפילת ותיקין. מי שהיה ער כל הלילה אינו יכול לברך את כל הברכות שמברכים לפני התפילה, ולכן יש לנהוג כך:

א. נטילת ידיים – נטילה ללא ברכה. אם התפנה בבית הכסא לפני התפילה – יטול ויברך 'על נטילת ידיים' וברכת 'אשר יצר' (מ"ב סימן ד, ס"ק ל).

ב. ברכת 'א-להי נשמה' וברכת 'המעביר שינה מעיני' – ישמע מאחר שישן (מ"ב סימן מו, ס"ק כד).

ג. ברכות התורה – אם ישן ביום השבת שלפני החג יכול לברך בעצמו. אם לא ישן מהלילה הקודם – ישמע מאחר שישן (מ"ב סימן מז, ס"ק כח).

12. התירה התורה להכין ולבשל ביום טוב לצורך סעודת החג, לכן במהלך החג מותר לבשל לצורך החג. את הגז יש להדליק מנר שהודלק בערב שבת (נר נשמה).

13. במהלך הבישול ניתן להגביר או להנמיך את השלהבת לצורך התבשיל (שיתבשל יותר או שלא יישרף).

14. בגמר הבישול אין לכבות את האש ע"י סיבוב כפתור הגז, מכיוון שכיבוי האש לא נעשה לצורך אוכל נפש. כיצד בכל זאת ניתן לסגור את האש לאחר הבישול?

אמנם כיבוי שלא לצורך 'אוכל נפש' אסור ביום טוב, אבל גרם כיבוי – מותר. אציע שתי אפשרויות כיצד לכבות את האש בדרך היתר:

א. הרתחת מים בפינג'אן לצורך הכנת קפה, תה או בישול ביצים. כאשר המים ירתחו ויעלו על גדותיהם הם יכבו את האש, ואז ניתן לסגור את כפתור הגז. אין להרתיח מים לצורך כיבוי בלבד.

ב. סגירת הברז של בלון הגז מחוץ לבית (לאחר כמה שניות האש תכבה. לא לשכוח לסגור את כפתור הגז בבית לאחר כיבוי האש).

15. יש להיערך ולכוון את שעוני השבת של המזגנים ושל המאור למשך ימי השבת והחג. במהלך השבת והחג ניתן לשנות את זיזי שעון השבת בתנאים המפורטים בהמשך.

<u>בשבת</u> – מותר להאריך את המצב הקיים. כלומר, במצב בו כרגע האור/המזגן פועל ואנו מעוניינים להאריך את זמן פעולתו, ניתן לעשות זאת ע"י הרמת הזיזים הרלוונטיים. וכן, במצב בו כרגע האור/המזגן כבוי ואנו מעוניינים להאריך את המצב הקיים ולאחר את מועד ההדלקה, ניתן לעשות זאת ע"י הורדת הזיזים הרלוונטיים. אין אפשרות לקצר את המצב הנוכחי (לגרום לכיבוי מוקדם או להדלקה מוקדמת).

<u>בחג</u> – מותר גם לגרום להדלקה מוקדמת של האור/המזגן, וכן לגרום לכיבוי מוקדם (יביע אומר חלק ג סימן יז, יט).

"כַּד יתבין ישראל ועסקין בשמחת התורה, קודשא בריך הוא אומר לפמליא דיליה חזו בַּני חביבַי דְמשכחין לצערא דילהון ועסקין בחדוותא דילי"

הרב ארי סט

לטל סט – מגל טוב לבת המצווה

לנעמה, לרב ארי ולכל המשפחה – שתזכו להרבה נחת ושמחה!

מהנעשה בחזית

ו"חַג הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ, אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה; וְחַג הָאָסִף בְּצֵאת הַשָּׁנָה, בְּאָסְפְּךָ אֶת-מַעֲשֶׂיךָ מִן-הַשָּׂדֶה"
שמות כ"ג, ט"ז

ראש חודש סיוון חלף עבר לו, מבשר על בואו של חג השבועות הנקרא גם חג מתן תורה, חג הקציר, וכן חג הביכורים. ומי כמונו " הזורעים בדמעה" ואשר עיקר פעילותנו הכלכלית מבוססת על חקלאות, צריכים לחוש התרוממות רוח בתקופה זו, ואולי אף כשבלב רינה ושירה. נדמה כי גם הפיתוח הסביבתי שמתעצב אל מול עינינו נותן סיבה נוספת להודות ליושב במרומים, בתוספת הודיה לגופים הממשלתיים, ובעיקר לתמיר עידאן ראש המועצה, וכמובן לצוות הניהולי בנדון (אליסף, מוישלה, ואתי) שלא חסכו מאמצים על מנת להוציא את התוכניות הללו מהכוח אל הפועל.

במילים שלהלן אנסה לסקור את הנעשה בחזית המשקית, על נקודות האור, ועל הנושאים שעוד דורשים טיפול ושיפור:

תאגיד הגזר

כבר דיווחנו בעבר, על הקמת התאגיד שעיקרו הכפפת כל הפעילויות בגזר, החל מהשדה ועד ללקוח, תחת קורת גוף ניהולי אחד. בניית המפעל החדש והמשוכלל הסתיימה, קרוב ללוח הזמנים המתוכנן, אלא שלקח לנו זמן ארוך מהערכותינו, להגיע לתפוקות המקוות של מעל ל 300 טון לממה גזר ארוז לשיווק. התפוקות הנמוכות בחודשים הראשונים של הפעלת המפעל, עיכבו את לוחות הזמנים של הוצאת הגזר מהשדה, ואנו ניאלץ לקראת סוף העונה ולתקופה קצרה, להיעזר בגורמי מיון חיצוניים. הסיבות לכך רבות ופרושות מהנושאים הטכניים, דרך איכות הגזר, ועד לקשיים באשר לכוח אדם ניהולי, שערוך כראוי להריץ מפעל מעין זה העובד ב 3 משמרות למשך מספר חודשים. לשמחתנו אנחנו בכיוון הנכון ובתקופה האחרונה, אנחנו מתקרבים ליעדים שהצבנו לעצמנו, ומגיעה תודה על כך להרבה אנשים המשקיעים במפעל הגדול והמשוכלל הזה את נשמתם. התאום אל מול הגד"ש שהפך לספק שירות של גידול גזר לתאגיד, גם הוא לא עבר חלק לחלוטין, ונדרשת עוד עבודה והטמעה, עד להתייצבות הארגון כולו. בחזית השיווקית שהיא לב העניין, יש נקודות אור, ונקודות מוארות פחות. השוק הרוסי השנה חלש מאד, ורק בימים אלו נראה כי אולי חל שיפור מסוים. מאידך אנחנו חווים צמיחה יפה מאד ומחירים טובים בשוק הצפון אמריקאי, וכמו כן נפתחו לנו חלונות מעניינים באירופה, וגם בשוק המקומי אנחנו חווים פיתוח בכמויות, לצד מחירים בינוניים ומטה, כתוצאה מהפניית סחורה של מגדלים רבים שיועדה לרוסיה, לשוק המקומי.

במקביל, עוסק צוות מיוחד שמונה על ידי ההנהלה הכלכלית, באיתור מנהל חדש לתאגיד, ואני מקווה ומאמין שבשבועות הבאים אכן נסיים גם את המטלה הזו, שתאפשר להיערך נכון לעונת הגידול הבאה.

גד"ש

הגד"ש גם הוא עובר מתיחת פנים, כחלק ממהלך הוצאת פעילות הגזר לתאגיד, והתרחבות מאידך לגידולים חדשים, כשהמטרה היא להשביח את כלל פעילות הגד"ש, תוך הגדלת הערך המוסף של הפעילויות השונות, בדרכים שונות. זה עתה סיימנו את קציר הקצח (אחד מהגידולים החדשים) היבול לא השביע רצון ונדרש מאתנו להמשיך וללמוד את הגידול. נעשות הכנות רבות לקראת נטיעת 350 דונם נוספים של חוחובה, בעוד שאנחנו

בעיצומו של קציר החיטה, ביבולי שיא (חורף גשום וטוב) אם כי המחיר העולמי של החיטה, ידע כבר ימים יפים יותר. אסיף תפוחי האדמה בעיצומו ומתנהל לשביעות רצוננו. השנה ניכנס באופן רחב יותר גם לגידול הטף, המשמש כדגן ללחם של עולי אתיופיה וכן כלחם נטול גלוטן. במקביל וכחלק מתוכנית אסטרטגית ארוכת טווח, אנחנו מנסים להרחיב את מגוון הגידולים האורגניים, שכרגע מבוססים על שטחי "שרשרת" החווה האורגנית שלנו.

חממת סעד אסף

כל החממות, ובתי הרשת "עמוסים לעייפה" בצמחי אמריליס בשלבי גידול שונים – התפוקה של המתקנים הקיימים קרובה לשיא היכולת. תוצאות השיווק של השנה שהסתיימה זה מכבר היו טובות ולפי דברי עזריאל, לאחר סיור אצל לקוחותינו, נראה כי כך תראה גם השנה הבאה עלינו לטובה. לכן ניגשנו השנה להגדלה של עוד 20 דונם בית רשת, ואנו בעיצומה של ההקמה.

גם בגידול ושיווק הקנות ההודיות אנו ממשיכים להתפתח ולצמוח בכמות ובאיכות.

לאחר תקופה של אי הסכמות וחילוקי דברים עם חברת הזרע, נראה כי המחירים שהצלחנו לסכם עימם משפרים את הביצועים והתוצאות של תחום זה.

בשותפות שלנו בתאילנד אנו משפרים את הביצועים החקלאיים. מאידך, נכון יהא לציין כי על תאילנד עוברת שנה שלישית של עצירת גשמים וטמפרטורות גבוהות מן הממוצע. יש לכך השפעה גדולה על כמויות המים העומדות לרשות הגידול וכמובן על איכות, גודל וכמות הבצלים. אנו שוקלים להקים בתי רשת באתר במטרה למזג במקצת את הטמפרטורות הגבוהות וכן לצמצם את רמת התאיידות המים מן החלקות.

מזה זמן סיימנו את בניית האתר החדש של מגורי התאילנדים. לפנינו כמה משימות של שיפור התנאים הסביבתיים באתר. בשל הצלחת המבצע והאפשרות לגייס עוד עובדים, אנו בוחנים ושוקלים את הגדלת המתקן בעוד שני מבנים (באתר שוריין המקום זה מכבר). בימים אלו אנחנו בוחנים בקפידה, אפשרות לכניסה לגידול פטריות מאכל, תחת כנפי " סעד - אסף" במבנה של אגש"ח חדש. הנושא כולו יוצג להנהלה הכלכלית בקרוב מאד, וכשזו תגבש המלצה, הנושא יוצג לאישור האסיפה.

פופלי

מאמצי הצוות נושאים פרי. המפעל ממשיך וצובר הישגים. ראשית, קלטו בהצלחה את הציוד החדש ומפעילים אותו ברמת יעילות הולכת וגדלה. במקביל, אנו ממשיכים וצומחים בתחום הפופקורן, וזאת, יחד עם התפתחות וצמיחה של לקוחותינו. בתכנית של השנה - ניפוי ושיווק של 1,000 טון פופקורן. ממש מדהים לראות איך רשתות בתי הקולנוע בארץ ממשיכות וגדלות, ובכל עיר ועיר (מאין באים הלקוחות החדשים שלהם??). במקביל, אנו מתכננים לנפות ולארוז במפעל כמות דומה של קרוב 1,000 טון מוצרים נוספים: קצח, גרעיני חמנייה, תלתן, חיטה אורגנית, טף ועוד. חלק מן הגרעינים הללו מצטרפים לסל המוצרים ואנו מגיעים איתם עד ללקוח האחרון בשוק.

רפת

מאכלי חלב בחג השבועות, מי יודע למה? פעם הייתי פותח וכותב דברים ממה שכתב אודי בעלון "הרפת שלנו", לדוגמא... "הפרה פליאה (5648) ששמה כפי הנראה מחייב, מניבה 78 ק"ג ממוצע ליום. וראה זה פלא, בסופי השבוע תנובת החלב של הגברת מדלגת אל מעל 80 ליטר ליום, הפלא ופלא".

"כמו כן נעלה על נס את הפרה יוקל (4560) אשר הוכתרה זה מכבר כפרה בעלת תנובת החיים הגבוהה בארץ, והיא עברה כבר את 170,000 ליטר ועוד כוחה במותניה, כה לחי".

אבל זה הסתיים זה מכבר, יבשה הדיו בעט של אודי, אז אהיה תכליתי ואולי יבש קצת. צוות הרפת ממשיך לשמור על רמת תפעול מאוד גבוהה של הענף. לא מכבר בחרנו גוף מקצועי שיעשה עבורנו בדיקת מדדים תפעוליים/עסקיים של רפת סעד, כולל תצוגה השוואתית לביצועי רפתות קיבוציות. התוצאות שהתקבלו ממש בכל המדדים, מחמיאות עד למאוד (ויותר) לאוחזים במלאכה בסעד. יישר כוח.

כמות החלב אצלנו ממשיכה לעמוד יפה ביעדים. למרות הקיץ החם, רמת החלבון גם היא גבוהה ומזכה אותנו בתוספות מחיר נאות.

אנו עוסקים בהכנתה של תכנית אופציונלית להגדלת העדר, הרפת ומכון החליבה, כולל היתרים ורישויים נדרשים. "תכנית מגרה מוכנה" ליום שבו נרצה לממשה (ולדעתי לא ירחק יום זה). יש לדעת כי כיום מכסת החלב שלנו עברה את גבול ה – 4.0 מיליון ליטר. אנו מייצרים מעל כמות זו, בעיקר עבור תמורות חלב הקיץ. מכון החליבה נמצא על גבול היכולת שלו להתמודד עם כמויות חלב אלו. לא נוכל לאורך זמן להשהות את הטיפול בהשבחה וחידוש המכון.

מטעים ופרדס

זהו חברים, קטיפי העונה אחרינו. סיימנו לפני כחודשיים את קטיף ההדרים ואת קטיף האבוקדו ממש זה מכבר. כל העיבודים הנדרשים בעצים, גיזום, חיגור, ריסוסים ועוד, לקראת סיום ביצועם. בפרדס התוצאות של זן האור היו נחותות ביותר. איכות הפרי, הכמויות והן המחירים לא היו טובים, בהמעטה. כפי שוודאי ראיתם, חלקות הלימון נעקרו, ותחתם אנו נוטעים 15 דונם זני תפוז טבורי, וכן 15 דונם אבוקדו. בסיכום... עונה לא טובה לפרדס. לעומת זאת, העונה במטע האירה לנו פנים. אמנם היבול היה בינוני, ויש לצוות הרבה מה לפעול בנדון, אך המחירים היו טובים מאוד (מסתמן כי כך יהא מספר שנים) ובסך הכול התוצאות העסקיות היו טובות מאוד.

לול פטם ורבייה

שתי שלוחות הלול שלנו, הן הפטם והן הרבייה, עוברות ימים לא קלים, תוצאה של ענף שאיננו מתוכנן כראוי ברמה הארצית. ההיצע גדול והביקוש לא עולה באותו קצב, וכתוצאה מכך המחירים נמוכים והרווחיות נשחקת. היקף הפעילות שלנו בשתי השלוחות קטן, ולמעשה אנחנו במלחמת הישרדות יומיומית. כחלק "ממלחמה" זו אנחנו עוברים בפטם, למשחטת "לחניש" שיתרונה הוא בשיווק ללקוחות הגלאט והבד"ץ, שיכול לשלם מחירים גבוהים יותר, וגם בתחום הרבייה ייתכן שנשקול ברצינות גישת עבודה חדשה, שתקטין את הסיכון שלנו בעיסוק זה.

ענפי עזר

ענפי העזר שמטרתם העיקרית לתת שירות ראוי לצרכנים המקומיים (מחשוב, חשמל, נגריה, מסגריה ומוסך) עושים גם הם מאמץ גדול לשמור על שירות טוב מחד, ואיזון כלכלי מאידך, ואנחנו מקווים שאכן נצליח לייצב ולשמור על שירות טוב מחד, ואיזון כלכלי מאידך.

חשמל סעד

חברת החשמל המקומית שלנו בניהולו של אורן צרפתי, שהוקמה כחלק מתהליך שבו סעד הפכה "למחלק חשמל" עצמאי לצרכנים בתוך הישוב, מבססת את פעילותה, כולל שדרוג הרשת הפנימית לתקנים ואמות המידה של רשות החשמל. בתכנית העבודה לשנים הקרובות נותרו לנו עוד השקעות תשתית לא גדולות במיוחד, עד אשר נוכל לברך על המוגמר.

נופר סעד

הקמנו כידוע אגש"ח עם גורם חיצוני, חברת "נופר", שעיסוקו הוא פיתוח פעילות להפקת חשמל סולארי. כידוע כבר היום אנחנו מפיקים חשמל סולארי מקולטים סולאריים על גגות מבנים משקיים לא מעטים. בתוכניתנו להגדיל את היקף הפעילות, תוך ניצול שטח גגות חדש, כמו במפעל הפופלי החדש, מפעל הגזר ועוד. נכון להיום ההכנסה השנתית טרם הגיעה למספרים גבוהים, וזאת משום שעדיין יש החזר לא קטן על ההשקעה, אבל ניתן כבר עכשיו לומר שלעת סיום החזר ההשקעה, נוכל להפיק רווחים נאים וקבועים לאורך שנים רבות.

חשמל סולרי מתחנה קרקעית

מזה מספר שנים שאנחנו עוסקים בגמר השגת היתרים לבניית תחנה סולארית קרקעית, בשטח הצמוד למט"ש שלנו (שטח שהחלופות החקלאיות שלו מצומצמות מאד). לשמחתנו הנושא הסטאטוטורי הסתיים, ויש בידנו אישורים להקמה של תחנה מעין זו. מאידך המחיר המובטח להפקת חשמל סולארי, הלך וירד בשנים האחרונות בקצב מהיר מאד. אשר על כן החליטה ההנהלה הכלכלית להימנע מסיכון ולא להשקיע כסף בתחנה הקרקעית. בכוונתנו לנצל את הנכס שקיים לנו בדמות קרקע והיתרים, על מנת להשכירו לחברה חיצונית שתשקיע ותקים את המיזם (לתקופה של 24 שנים). אנחנו עובדים כרגע על גמר החוזה וחתימתו, ואי"ה לעת הקמת התחנה (בשנתיים הקרובות?) נזכה לסכום נאה בתשלום אחד, על השכרת השטח לזמן ארוך.

נס שמנים

בהתאם להמלצות הגורמים הכלכליים ואישור ציבורי, בצענו רכישה של 26% מאחזקות החברה העוסקת בעיבוד תוצרת חקלאית בכבישה קרה, לעולם הקוסמטיקה ותוספי מזון. החברה בבעלות דני רפפורט ורותם אלברט, הפכה לשותפות משולשת בין השניים ובין סעד. בימים אלו נעשים הצעדים הנדרשים לתכנון המפעל הזה מחדש, והעברת משכנו לסעד לצד מפעל הגזר והפופלי. מבחינת התוכנית העסקית נראה שיעדי 2016 מושגים כראוי. בכוונתנו לרכוש 7% נוספים, ולהגיע לאחזקות של 33% בתוך השנה הקרובה. מאחר ואנחנו מאמינים שהמפעל הזה מצוי כרגע רק בראשית דרכו, והוא יכול להתפתח לכיוונים רבים ושונים, החלטנו להיעזר בגורם חיצוני המצוי בתחום, על מנת לבנות ביחד תוכנית אסטרטגית ארוכת טווח ל"נס שמנים".

קייטרינג

אחרון חביב - ענף ההסעדה, שהוא היום בעצם מקור ההכנסה היחידי שלנו, שאיננו נטו חקלאות ו/או ניצול מבנים חקלאיים. הענף הזה שעבר שינוי גדול לפני שנתיים, תוך הסכם שותפות עם יוסי סוסנה, ממשיך ומפתיע הן באיכות הפעילות, שזוכה לשבחים מצד כל הגורמים הממונים על כך (בכל שבוע מתבצעות לפחות שתי ביקורות לכלל הפעילות) והן בתוצאות הכלכליות. נכון להיום משווקות כ - 7,000 מנות ליום, בעיקר להזנת ילדים בגני ילדים ובתי ספר, ולצידם גם לגורמים אחרים בדמות מפעלי תעשייה וכדומה. החלטנו בחודשים האחרונים, לצאת מתחום האירועים הפרטיים שלא ראינו בו ברכה ונשקלות חלופות אחרות לפלח השוק הזה. תוצאות הפעילות של הקייטרינג מפתיעות לטובה כפי שהוצגו בדוח לשנת 2015, ועוד היד נטויה. אינני שוכח את יחסי הענף עם חדר האוכל, ולדעתי יש גם בתחום הזה שיפור, אבל ברור שאסור לנוח על זרי הדפנה, ויש לעשות מאמצים ככל שיידרש, על מנת להשביע את רצון "בעלי הבית", שהרי ידוע שהקיבה משכנעת יותר מכל טיעון אחר.

"וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ, בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים; וְחַג, הָאָסִיף--תְּקוּפַת, הַשָּׁנָה" שמות, ל"ד, כ"ב.

חג שמח ושבת שלום, חלוה.

פרויקט האנרגיה

לאחר מבצע "צוק איתן" החליטה הממשלה לטפל ביישובי עוטף עזה. במסגרת זאת חודשו הכבישים והתאורה כפי שיודעים ורואים כולם.

באותה מסגרת הוחלט לאפשר לכל יישובי העוטף "עצמאות חשמלית". משמע- גנרטורים היכולים לספק את כל צריכת החשמל בישוב. בסעד - יוחלפו 3 גנרטורים, וישודרגו לוחות ראשיים במרכזיות החשמל.

במרכזיה 1 ליד המסגרייה:

יוצב גנרטור חדש בחופה מושתקת מחוץ למבנה ליד הכביש בחצר עם חומת בטון. יותקנו 2 לוחות חדשים ראשיים, בתוך המבנה. יותקנו 2 שנאים בתוך חצר עם חומת בטון ויפורק עמוד החשמל עליו מוצב השנאי. יותקן לוח מתח גבוה בתוך המבנה שיחובר למרכזיה 3 (ליד ברכת השחייה) ולמרכזיה 4 החדשה (ליד מפעל הגזר החדש).

במרכזית המגורים 2 ליד בוקי :

יוחלף הגנרטור הקיים בגנרטור חדש וגדול יותר, שיוכנס לתוך המבנה המושתק הקיים. יוחלף הלוח הראשי במרכזיה בלוח חדש.

במרכזיה 3 ליד הברכה:

יוחלף הגנרטור הגדול הנוכחי בגנרטור קטן יותר בגודל השנאי הקיים במרכזיה. הגנרטור הגדול הנוכחי יועבר למרכזיה 4 החדשה ליד מפעל הגזר, יוצב על המשטח שהוכן עבורו, ויחובר למרכזיה 4 המספקת חשמל לאזור המשקי החדש. (גזר פופלי ועוד).

הפרויקט כולל גם גנרטור לשכונת שקד, בה חברת החשמל מספקת את החשמל. באזור החממה מתוכנן בעתיד להתקין את הגנרטור ממרכזית המגורים 2.

בתהליך ביצוע הפרויקט צפויות הפסקות חשמל בחלקים שונים בקיבוץ, אנחנו נודיע מראש, מתי והיכן. בסיום התהליך נגיע ליעד שהוגדר מראש : גנרטורים היכולים לספק את כל צריכת החשמל בישוב.

צריך להודות למשרד הביטחון הממומן ולחטיבה להתיישבות המובילה את הפרויקט.

הודעה חשובה!

ביום שלישי הקרוב 14/06/2016 הפסקת חשמל בכל אזור המגורים בלבד :

מהשעה 07.00 ועד 19.00 - לצורך החלפת הלוח הראשי.

הפסקת החשמל תהיה מלאה וללא גנרטור. בשאר הקיבוץ יהיה חשמל.

בניה ברגלי

סבים וסבתות יקרים!

השנה קייטנת נכדים תחול בין התאריכים: י"א-ט"ו באב 8\19-15

הקייטנה מיועדת לבוגרי כיתה ו'. נשמח שתרשמו בהקדם ותכתבו את שמכם, שמו של הנכד\ה שלכם, מקום מגורים ומספר טלפון של אחד ההורים.

ניתן להירשם אצל רתם וייס- נייד: 0523714427 מייל: rotemww118@gmail.com

או, לשים פתק בתיבת הדואר של ועדת חינוך.

גיל פיש – מרכזת הקייטנה

חגיגת שבוע הספר

הנכם מוזמנים לאירוע שבוע הספר בדשא הסמוך לספריית הילדים.

ביום א' י"ג סיון 19/6 בשעה 17.30-19.00

בתוכנית:

הצגת ילדים, שעת סיפור, שוק ספרים יד שנייה, בו תוכלו לקבל ספר במתנה,

מכירת ספרים במחיר מוזל, פינות יצירה ופינת סרט.

בואו בשמחה – להתראות

לכרמלה ולשלוימיק קום ולכל המשפחה

מזל טוב לנישואי הנכד אלון – בנם של רחלי וישי קום עב"ל מאור

שתזכו לשמחה ואושר!

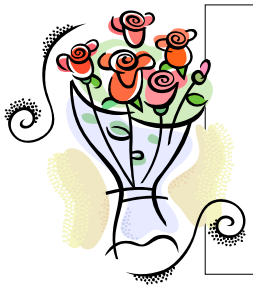

ליעל וייס – מזל טוב לבת המצווה

לדרורית ולאבי ולכל המשפחה

שתזכו לאושר ונחת!

עדכונים חשובים בנושאי הבריכה

בהמשך לפרסומים משבוע שעבר ובנוסף לכל הכללים שצויינו אנו מחדדים עוד מספר כללים חשובים:

1. **אחריות כללית - ביום שישי האחרון, בשעות העמוסות ביותר, הסתובב פעוט על שפת הבריכה הגדולה כשאביו שהה על הדשא... ברור לכל שאלו הם מקרים שבהחלט עלולים להיגמר באסון ח"ו. נדגיש ונבהיר באופן חד משמעי: אחריות ההורים על ילדיהם! שימו לב כל הזמן היכן ילדיכם ושמרו עליהם!**
2. **בריכת הפעוטות - הרחצה בבריכה הקטנה באחריות ההורים בלבד! המציל אינו משגיח על הנעשה בבריכה זו.**
3. כל תינוק/פעוט חייב ללבוש חיתול בריכה. אסור להיכנס עם טיטול רגיל! ניתן יהיה לקנות חיתולי בריכה אצל המציל, בעלות של 6 ₪ ליחידה.
4. ילדים מסוף כיתה ד' יכולים להגיע ללא ליווי הוריהם. ילדים צעירים חייבים ליווי והשגחת מבוגר.
5. שיער ארוך חובה לאסוף או לחבוש כובע מתאים.

המשך שימוש מהנה ובטוח בבריכה!

עדיאל ואבישג

לשיר ולאלחנן וינברג מזל טוב להולדת הבת
לשרה ולאפרים גולן, ללאה ולמשה גולן, לאודרי ולאייבור רייבר
ולכל המשפחה -
הרבה שמחה ואושר!

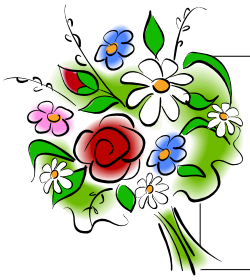

לפנינה ולשייץ בר-חי מזל טוב להולדת הנינה
נכדה לטלי ולאיתמר בר-חי, בת לסימי ולרון בר-חי